

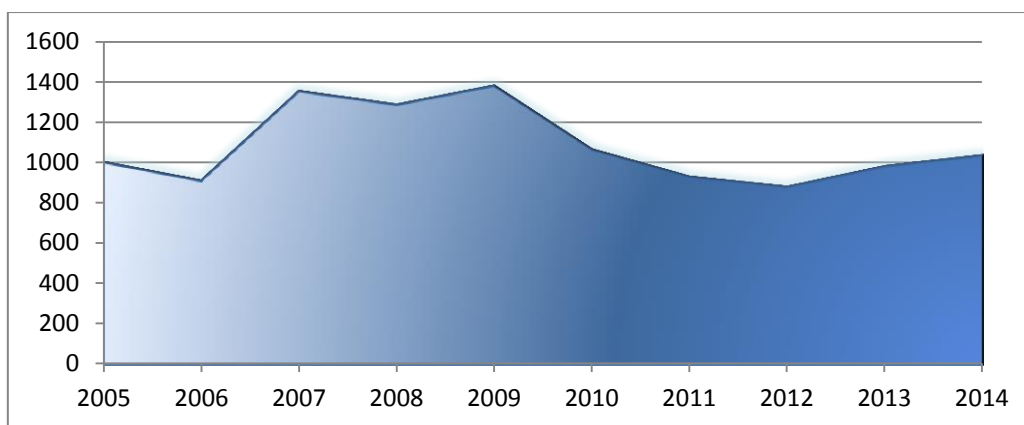
Morbiditatea profesională în România anul 2014

Dr. Adriana Todea, Dr. Felicia Popescu, Dr. Lavinia Călugăreanu – CNMRMC

În domeniul medicinei muncii s-au urmărit și în continuare tendințele evolutive ale morbidității profesionale exprimate sub forma incidenței cazurilor noi de boli profesionale, interrelația acestora cu expunerea la factorii de risc profesionali din mediul de muncă, dinamica modificărilor în timp ale structurii clasice, precum și preocupările medicilor de medicina muncii privind depistarea acestor boli.

Schimbările ivite în tabloul patologiei specifice profesionale sunt legate de schimbările economice din România, de modificările apărute în profilul și distribuția forței de muncă, evoluția șomajului, ca și de alte aspecte specifice.

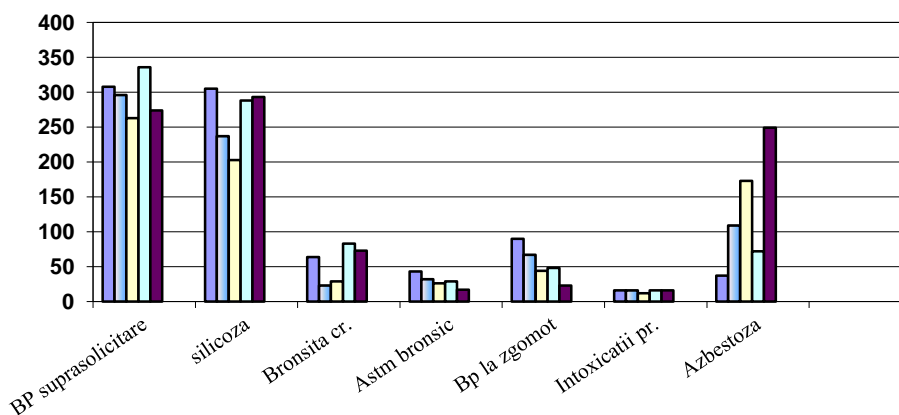
Morbiditatea profesională a cunoscut variații semnificative în ultimii 10 de ani conform graficului următor:

Grafic 1. Evoluția numărului de boli profesionale declarate în perioada 2005-2014

Se observă că în anul 2014 există o tendință de creștere a numărului de cazuri cu 10% în anul 2014 față de anul precedent.

Situația bolilor profesionale **pe entități morbide** a avut următoarea structură:

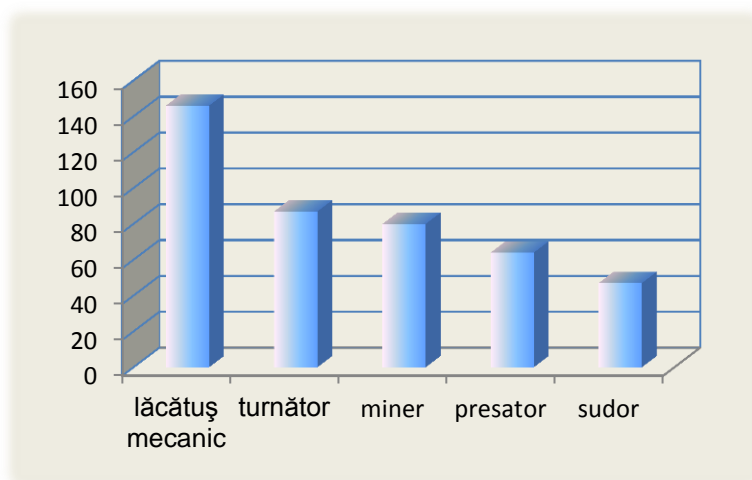
Grafic 2. Repartiția cazurilor noi de boli profesionale pe entități morbide în perioada ultimilor 5 ani (2010-2014)

Silicoza înregistrează o creștere (ca număr total de cazuri: 293) și se situează locul întâi în structura morbidității. Bolile profesionale provocate de suprasolicitarea aparatului locomotor au scăzut numeric în comparație cu anul precedent, se situează pe locul al doilea cu 273 cazuri, fiind în concordanță cu tendințele mondiale. O creștere semnificativă înregistrează cazurile de azbestoză (situate pe locul trei), dat fiind gravitatea acestor cazuri de îmbolnăvire.

Analiza repartiției numerice a cazurilor noi **pe ramuri de producție** arată că în România, în 2014, cele mai multe cazuri de îmbolnăvire au fost declarate în ramura fabricării autovehiculelor de transport rutier, a remorcilor și semiremorcilor, la fabricarea produselor din minerale nemetalice, în industria metalurgică și a extracției cărbunelui superior și inferior.

Situația pe județe a bolilor profesionale arată faptul că în anul 2014, un număr de 10 județe au declarat cele mai multe cazuri de boli profesionale: Buzău, Olt, Prahova, Gorj, Dolj, Hunedoara, Mureș, București, Argeș și Maramureș.

Repartiția cazurilor noi de boală profesională pe ocupații evidențiază faptul că primele 5 profesii la care s-au înregistrat cele mai numeroase cazuri de boală profesională au fost reprezentate de: lăcătuș mecanic (146 cazuri), turnător (87 de cazuri), miner (80 de cazuri), presator metale (64 cazuri), și sudor (47 de cazuri).

Grafic.nr. 3. Repartiția cazurilor noi de boală profesională pe ocupații

Variațiile mari numerice ale cazurilor noi de îmbolnăvire profesională declarate pot fi explicate prin următoarele criterii obiective:

- există diferențe ale nivelului de industrializare între județe;
- există trăsături proprii ramurii și tipului de industrie din fiecare județ;
- județe fără medici specialiști de medicina muncii la nivel de D.S.P.
- în condițiile unor schimbări rapide la nivel economic, a devenit extrem de dificilă posibilitatea unor evidențe corecte a angajaților expuși la noxe profesionale.